

TOELICHTING OP TOEPASSING VAN REKENHOEEVEELHEDEN

A) Inleiding

In de hierna volgende toelichting zal aan de hand van een gestileerd voorbeeld nader worden uitgelegd op welke wijze rekenhoeveelheden worden toegepast.

B) Rekenvoorbeeld: uitgangspunten

De uitgangspunten in dit gestileerde rekenvoorbeeld luiden als volgt:

- er zijn twee producten, te weten A en B;
- producten A en B hebben een tarief van respectievelijk 20 euro en 10 euro in jaar 1;
- de rekenhoeveelheden voor producten A en B bedragen respectievelijk 50 en 500 in jaar 1;
- de feitelijke afzet in jaar 1 bedraagt voor producten A en B respectievelijk 100 en 1000;
- de feitelijke afzet in jaar 1 wordt gehanteerd als schatter voor de verwachte rekenhoeveelheid in jaar 2;
- de x-factor bedraagt 10%¹;
- het inflatiepercentage bedraagt 0%;
- er vindt in jaar 2 geen verrekening plaats van teveel of te weinig omzet in jaar 1, indien de feitelijke omzet in jaar 1 afwijkt van de verwachte omzet in jaar 1.

C) Rekenvoorbeeld: uitwerking voor jaar 1

Op basis van bovenstaande gegevens bedraagt in jaar 1 de verwachte omzet 6.000 euro. De gerealiseerde omzet bedraagt 12.000 euro. Zie ook de volgende tabellen:

PRODUCT	REKENHOEEVEELHEID	TARIEF	VERWACHTE OMZET
A	50	20	1000
B	500	10	5.000
TOTAAL	550		6.000

PRODUCT	FEITELIJKE AFZET	TARIEF	FEITELIJKE OMZET
A	100	20	2.000
B	1.000	10	10.000
TOTAAL	1.100		12.000

Aldus wordt 6.000 euro meer omzet gerealiseerd dan verwacht. Deze extra omzet wordt NIET verrekend bij de tariefvaststelling in jaar 2. Aldus vindt geen nacalculatie plaats. Wél wordt de feitelijke afzet van product A en B uit jaar 1 gebruikt:

- als schatter voor de rekenhoeveelheden in jaar 2;
- ter berekening van het gemiddelde tarief in jaar 1, zijnde het vertrekpunt voor de berekening van het gemiddelde tarief in jaar 2.

Zie ook de uitwerking van het rekenvoorbeeld voor jaar 2.

¹ merk op dat in de ontwerp methodebesluiten uitgegaan wordt van een tijdsvertraging voor actuele rekenhoeveelheden van 2 jaar. Omwille van de eenvoud van het rekenvoorbeeld wordt echter uitgegaan van een tijdsvertraging van 1 jaar.

D) Rekenvoorbeeld: uitwerking voor jaar 2

Zoals aangegeven wordt de feitelijke afzet uit jaar 1 gebruikt ter berekening van het gemiddelde tarief in jaar 1, zijnde het vertrekpunt voor de berekening van het gemiddelde tarief in jaar 2. De berekening hiervoor luidt als volgt:

$$\text{gewogen gemiddeld tarief in jaar 1} = \left(\frac{100}{100 + 1000} \right) \cdot 20 \text{ euro} + \left(\frac{1000}{100 + 1000} \right) \cdot 10 \text{ euro} = 10,91 \text{ euro}$$

Vervolgens wordt het “toegestane” gewogen gemiddelde tarief in jaar 2 berekend door het gewogen gemiddelde tarief in jaar 1 te corrigeren met het inflatiepercentage en de x-factor, oftewel:

$$\text{gewogen gemiddeld tarief in jaar 2} = 10,91 \cdot (1 + 0\% - 10\%) = 9,81 \text{ euro}$$

Aldus moeten in jaar 2 zodanige tarieven voorgesteld worden dat, gewogen met de bijbehorende rekenhoeveelheden in jaar 2, een gewogen gemiddelde tarief resulteert van 9,81 euro. Dit is bijvoorbeeld mogelijk op basis van een tariefvoorstel, waarbij de x-factor 1 op 1 wordt toegepast op de individuele tarieven voor product A en B². Zie ook de volgende tabel:

PRODUCT	REKENHOEEVEELHEID (gelijk aan feitelijke afzet in jaar 1)	TARIEF (gelijk aan tarief in jaar 1 verminderd met 10%)	VERWACHTE OMZET
A	100	18	1.800
B	1.000	9	9.000
TOTAAL	1.100		10.800

De in jaar 2 verwachte omzet bedraagt 10.800 euro. Dit is overeenkomstig het rekenkundige product van de totale rekenhoeveelheden in jaar 2 vermenigvuldigd met het “toegestane” gewogen gemiddelde tarief van 9,81 euro. Merk verder op dat de verwachte omzet van 10.800 euro in jaar 2 gelijk is aan de feitelijke omzet van 12.000 euro in jaar 1 verminderd met 10%, zijnde de x-factor. Hieruit kan nog eens (impliciet) worden afgeleid dat de tarieven alleen dalen ten gevolge van de x-factor en niet ten gevolge van een toename in de afzet in jaar 1. Er wordt dan ook geen volumerisico weggenomen in dit systeem van tariefregulering.

² merk op dat de x-factor, overeenkomstig de ontwerp methodebesluiten, niet 1 op 1 hoeft worden toegepast op de individuele tarieven.

Wel is er sprake van een bandbreedte waarbinnen deze toepassing dient plaats te vinden. Bovendien is en blijft in jaar 2 de randvoorwaarde dat het gewogen gemiddelde tarief 9,81 euro bedraagt.